

پرسش‌ها و پاسخ‌ها ویژه محرم

همراهی اهل بیت امام(ع) با ایشان

بسمه تعالی

با توجه به آنکه امام(ع) به پر خطر بودن سفر به کوفه آگاهی داشتند با این

حال چرا در این سفر پر خطر، اهل بیتشان را همراه خود بردند؟

خطر این سفر را همه حتی افراد عادی نیز پیش بینی می‌کردند. برای همین قبل از حرکت ایشان، تقریباً تمام کسانی که آمدند و با امام(ع) صحبت کردند، حرکت دادن اهل بیت به همراه ایشان را کاری بر خلاف مصلحت تشخیص دادند؛ یعنی با حساب و منطق خودشان که تنها ظاهر قضیه که در خطر بودن جان اباعبدالله(ع) و خاندان ایشان بود، را مورد توجه قرار می‌دادند و به اتفاق آراء به اباعبدالله(ع) می‌گفتند: «رفتن خودتان خطرناک است و مصلحت نیست (جانتان در خطر است) چه رسد به اینکه بخواهید اهل بیتتان را هم با خودتان ببرید.»

اما امام(ع) در پاسخ به آنها جنبه معنوی مطلب را بیان می‌کردند، یعنی به رؤیایی که البته در حکم یک وحی قاطع بود، استناد می‌کردند و می‌فرمودند: «جدم در عالم رؤیا به من فرموده است: «خداوند می‌خواهد ترا کشته ببیند»، «خداوند می‌خواهد آنها را اسیر ببیند.»» این دو جمله به این معنا است که رضای خدا و مصلحت در این است که تو شهید شوی و اینان (اهل بیت امام(ع)) اسیر شوند. در مقابل این پاسخ، دیگر کسی نمی‌توانست حرفی بزند.

ابا عبدالله(ع) هیچ وقت نگفتند که در این امر بی اختیارم و نمی‌توانم سرپیچی کنم. بلکه همه این طور از امام(ع) می‌شنیدند که با الهامی که از عالم معنا به من شده، من چنین تشخیص دادم که مصلحت در این است و من این کار را از روی اختیار انجام می‌دهم.

از اینجا مشخص می‌شود که کار امام(ع) و حرکتشان از هر جنبه و لحاظی کاملاً حساب شده بود. امام(ع) به این دلیل اهل بیتشان را با خود بردند که آنها باید

رسالتی را در این سفر انجام می‌دادند. در حقیقت امام(ع) با این کار، مبلغان خود را به شهرهای مختلف و حتی قلب حکومت دشمن فرستادند و پیام خود را به گوش همگان رساندند.

بنابراین نهضت امام(ع) دو چهره داشت: ۱- شهادت ۲- ابلاغ پیام. البته ابلاغ پیام جز با فداکاری و زحمت طاقت فرسا ممکن نبود. با توجه به آنکه بعد از شهادت امام(ع) و یاران و فرزندان‌شان، اهل بیت امام(ع) که اکثر آنها زن و کودک بودند، به دست دشمن اسیر شدند، وظیفه ابلاغ پیام به عهده آنها بود.

بی شک اگر بازماندگان امام(ع) به افشاگری و بیدارسازی نمی‌پرداختند، دشمنان اسلام، نهضت بزرگ و جاویدان آن حضرت را در طول تاریخ، کم ارزش و چهره آن را وارونه نشان می‌دادند.

(منابع: حماسه حسینی - شهید مطهری، سیره پیشوایان - مهدی پیشوایی)

دردیار شام برپا کرد از نو انقلاب
سنگر اهل ستم راست بنیان کرد و رفت
خطبه ای غم‌آیین فرمود در کلخ نرید
کلخ استبداد را از ریشه ویران کرد و رفت
فاش می‌گویم که آن بانوی عظمای دلیر
از میان خویش دشمن را هراسان کرد و رفت

یازینب